

ledning for mig til her at udtale mig om Krigsministeriets Stilling til det foreliggende Lovforslag. Det ærede Medlem fra Nsjens (Berntsen) har jo villet gjøre gjældende, at det ser ud, som om den hele Sag skulde være en Maade, hvorpaa Krigsministeriet vilde skaffe sig en Million, som det kunde trænge til, og som det ellers ikke kunde faae; fra det ærede Medlem fra Vangeland (Brandes) er der antydning noget lignende om, at det maaske var Hovedsagen her at denne Million til „ufundne Foranstaltninger“ skaffedes til Veie, og det ærede Medlem fra samme Side, der sidst talte (S. Holm), antydede jo, at man kunde se, at det var Militarismen, der vilde gribe ind i disse borgerlige Forhold som man behandlede, at Militæretaten vilde være ligesom en Stat i Staten ogsaa ved denne Leilighed. Jeg vil hertil sige, at saadanne Bemærkninger aldrig ere blevne anvendte paa mere urette Sted end ved denne Leilighed, og jeg skal søge ganske kort at godtgjøre dette. Det Første, Krigsministeriet fik med denne Sag at gjøre, stete paa en ganske naturlig Maade, idet Krigsministeriet blev forespurgt, om det vilde afgive saa og saamange Tønder Land paa Blegdamsfælleden, jeg tror det var den Gang, der var Tale om at afstaa endnu flere Tønder Land til Frederiks Hospital. Sagen blev nøie undersøgt, og der blev konfereret med de forskjellige militære Autoriteter, som benyttede disse Fælleders til Exercerplads, men Krigsministeriet kom snart paa det Reue med, at det vilde være aldeles uforhvarligt ligeoverfor de Interesser, som Krigsministeriet havde at varetage, at tilstede et yderligere Indgreb paa disse Fælleders Omraader. Man havde tidligere afgivet et Hjørne til Johanneskirken, senere et andet Hjørne til Lægeforeningens Boliger. Man synes naturligvis, at saadanne smaa Spidser ikke gjøre noget paa et Terrain paa 100 Tønder Land, dem kan man godt undvære; der skulde saa afgives et Stykke af Fælleden til Blegdamshospitalet, og det var lidt større, og saa kommer det Tidspunkt, hvor de, der skulle benytte Fællederne, sige: Det bliver nu for galt. Fordringerne til de Øvelser, vi skulle anstille, blive større og større med Hensyn til Terrainet. Den Udvikling, Skydebaabnene navnlig have faaet i de senere Aar, gjør, at den Plads, og Regiment skal bruge til sine Øvelser, maa være langt større end tidligere, og vi vare nu komne ind paa et Minimum af Plads, saa at der ikke kunde være Tale om at afgive 20 til 30 Td. Land af Fællederne. Jeg stillede derfor strax Sagen saaledes, at jeg sagde, at der kun kunde være Tale om at afgive Noget af Fællederne, naar Spørgsmaalet kunde blive løst

saaledes, som Kultusministeren har gjort opmærksom paa. Naar jeg kan faae Erstatning for Fællederne paa anden Maade, saaledes at alle Parter kunne blive enige, har jeg ikke Noget derimod. Jeg kan forsaavidt godt indse, at i Tidens Løb ville Fællederne blive et temmelig kostbart Terrain at have liggende til Øvelser, efterhaanden som Byen udvider sig paa alle Sider. Mod Strandveien, Vibenshus og Dnyghbyveien tiltager Byen, og Fællederne ville altsaa i Tidens Løb komme til at ligge midt i Byen, saa det vilde blive en dyr Exercerplads, og jeg kunde derfor ikke have Noget imod, at Spørgsmaalet bliver taget under Overveielse, hvorvidt man kan komme væk derfra. Dette har givet Anledning til, at der i flere Aar er blevet anstillet Undersøgelser om, hvad der maatte til for at man kunde gaa ind paa at afgive Brugsvetten til Fællederne. Dels blev det undersøgt fra Militæretatens Side, hvilke Fordringer man skulde stille til Kommunen, og dels begyndte man foreløbig at forhandle med Kommunen. Man faae snart — og det er navnlig det, der er draget frem under denne Forhandling i Dag — at hvis man fik Fællederne vester ud, maatte man ogsaa have Kasernerne vester ud, idet man ikke faa de nuværende Kaserner, som ligge øster ud, kan spadserer til en Øvelsesplads ved Flaafekroen. Man faae tillige snart, at man ikke kunde lægge alle Kaserner vester ud; man maatte ogsaa have nogle øster ud, og derfor maatte man se sig om efter andre Øvelsespladser, og dermed hænger det sammen, at der i Overenskomsten er Tale om en Øvelsesplads paa den anden Side af Vibenshus til Husarer og Ingeniører og en Øvelsesplads paa Kristianshavns Fælled til Fodfolket, som maaske kan komme til at erstatte Kastellet, da det jo er et Tidsspørgsmaal, hvor længe Militæretaten kan beholde Kastellet. Det kan være 10 à 20 Aar, det veed jeg nu ikke, men at der kommer et Tidspunkt, hvor Kastellet maa opgives til at kunne benyttes som nu, er sikkert, og man maa derfor have en Fodfolkskaserne andetsids og ligeledes Øvelsesplads. Det er Alt forudset, og derfor er hele Kontrakten, om jeg saa maa sige, bleven noget kompliceret. Det kommer forsaavidt ikke Frederiks Hospital ved, men det, som kommer Krigsministeriet ved, er at vi maa have det forlangte, naar vi skulde afgive Fællederne. Naar der er Tale om 12 Td. Land paa Øster-Fælled, som det ærede Medlem mente, at vi vilde sælge og bygge Fæstninger for, saa kan jeg berovlige det ærede Medlem ved at sige, at Bestemmelsen med dette Areal kommer snart til at ligge for i